

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น ผลัดใบ สูงได้ถึง 25-35 ม. เส้นผ่านศูนย์กลางเหนือพุ่มพองประมาณ 69-90 ซม. เปลือก สีเทาถึงสีเทาแกมน้ำตาลเรียบ บางครั้งพบแตกเป็นสะเก็ด เมื่อฉีกเปลือกจะพบสีขาวมีจุดแต้มสีส้ม เนื้อไม้สีเหลืองอ่อน แขนงกิ่งมีขนหนานุ่มปกคลุม รูปทรงกระบอก เป็นมุมเมื่อแห้ง กิ่ง ค่อนข้างเรียบ ผิวสีเทา ใบ เรียบคล้ายแผ่นหนังกลับ รูปไข่กลับ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ้น เส้นใบหลักขนานชัดบริเวณท้องใบ ก้านใบเกือบเกลี้ยง ยาว 15-35 มม. ไม่มีหูใบ ช่อดอก ออกเป็นช่อแน่นด้านล่างของใบแล้วเติบโตพร้อมกับใบใหม่ หลังจากผลัดใบ ดอก 10-14 ดอกต่อข้อ ที่กลีบฐานรองดอกมีขนแข็งสีน้ำตาล ก้านดอกสีน้ำตาลอ่อน ยาวประมาณ 2.5-3 มม. มีขนอ่อนนุ่มปกคลุมทั้งก้านดอก ผล ทรงกลม เกี้ยง เป็นพู่ลึก 5 พู สีเขียวอ่อน เมื่อแก่สีแดงเข้ม ขนาด 24-28×28-30 มม. ผนังผลหนา 4 มม. พบในป่าดิบ ความสูงตั้งแต่ 740-810 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : www.thaiscience.info/Article%20for%20thaiscience/Article/61/10001817.pdf

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี